

194. Jöjj, tárjunk ajtót

Halle, 1704.

Jöjj, tár - junk aj - tót még_ ma mind! A

leg - na-gyobb Ki - rály_ van itt, Kit

Úr - nak vall_ a föld_ s az ég, De

mint Meg - vál - tó jó_ kö - zénk, Hogy

hoz - zon bé - két, é - le - tet. Jöjj,

mond - junk né - ki é - ne - ket! Ó,

áld - lak bol - do - gan, Én

meg - vál - tó_ U - ram!_

2. Hű támasz és hű gyámol Ő. Az égi jóság benne jó, És nála vár az oltalom, Mert kormánybotja irgalom. A bűnnek, gyásznak vége lesz, Az ég s föld hálát zengedez: Légy áldott szüntelen, Megváltó Istenem!

3. Ó, boldog ország, boldog nép, E nagy király hol trónra lép, És boldog hajlék, boldog szív, Mely őelőtte már megnyílt. Az éjből hajnal támad ott, S az élet fénye úgy ragyog, És száll az énekszó Feléd, vigasztaló.

4. Jöjj, tárjunk ajtót lelkesen, A szívünk templommá legyen, És hintsük benne szét a hit Szép, élő pálmaágait! Így Jézus hozzánk is belép, Megosztja velünk életét. Légy áldott szüntelen, Kegyelmes Istenem!

5. Ó, jöjj, megváltó Jézusom, A szívem néked megnyitom. Tevéled tér be gazdagon Az élet és az irgalom. Szentlelked által járj velünk, Míg hozzád, mennybe érkezőnk, S ott mondunk majd neked Dicsérő éneket!

Georg Weissel (1590–1635)